

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

28. De perfecta Transformatione, quâ donabimur in cælo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

CAPUT XXVIII.

De perfecta Transformatio-
ne, quâ donabimur in cælo.

I. **I**ntruducis me, ait S. Augustinus, *In affectum inuicatum valde, qui si perficiatur, non scio quid erit, si ista vita non erit: verè enim Sanctos inter has calamitates ita beat interdum Deus, ut sibi cælestibus jam delicijs frui videantur: sed quia ista prolusiones sunt, & citò evanescent, ad æterna illa attolendus est animus, ubi transformabimur de claritate huius temporis ad claritatem sine tempore, ubi intellectus omnibus ignorantia tenebris liberabitur, voluntas in summi boni possessione firmabitur, & cætera animi facultates magnâ pace in muneribus obeundis singulâ versabuntur, & consumptâ mortalitatis corruptione, in perfectam quandam Divinitatis imaginem totus homo conformabitur; ut sit Deus omnia in omnibus: omnibus, inquam, & singulis Deus tum omnia futurus est, vita, honor, gaudium, voluptas, & perfecta beatitudo: inter huius vitæ miserias in Salomone suæ Sapientia, opumque suarum imaginem quandam adumbrare voluit; in Samfone roboris atque fortitudinis; in Davide mansuetu-*

dinis, atque patientia; in illa verò beata vita, unusquisque beatorum, Dei, omniumque perfectiorum eius imago quædam est: diversi sunt gradus gloria, sicut & meritum; sed Deus tamen est eritque omnia in omnibus; quia omnium bonorum unus ipse copiam omnibus subministrat, unus ipse causa efficiens, exemplaris, & finis fac Intelligentiam aliquam ab omni corporea concrectione semotam tam excellentis naturæ, ut substantiam suam, totâ illâ, quæ cælum inter & terram est, intercapedine, extendere & diffundere quadam virtute congenitâ certo modo possit: fac à cæli circumferentia, ad centrum usque minores Intelligentias totum illud intervallum implere: quæ omnes omnium bonorum, quæ in illa majori & perfectiori Intelligentia reperiuntur, participes, pulchritudine admirabili exornatæ, & indissolubili amoris inter se vinculo connexæ, omnes simul in majorem Intelligentiam quantas possent ardoris flammæ amicâ conspiratione, ut in suorum bonorum auctorem effundunt; quantum inde & quàm pulchrum amoris, & perfectiorum existeret spectaculum. Sed quid ista ad cælestem illam in Deum transformationem, in qua, ut idem B. Doctor ait, *perit quodammodo humana mens, & fit divina: altiùs enim illa Dei claritati*

T. im-

14.
tem-
um il-
as S. A.
nius,

I.
Transfor-
matio qua
petitur
animus in
cælo.

ANNE
LON
GORE
17
OPEN DAY
1000
17.10

immergitur, quàm crystallo radius solis infusus; Dei visio conspectusque, clarior, splendidiorque est, quàm quilibet cuiusque rei in luce Solis eminentissima & amoenissima intuitus: amoris nodus est altricissimus & intimus, ex duobus unum, quantum fieri potest, efficiens: gaudium ita penitissimos animi recessus dulcedine suâ pervadit, ut omnes mundi delicie in unum conflata & illi collata carduis aut spinis similes haberi possint. Nullus, ait S. Augustinus, *etiam de sanctis linguis, & cordibus, per quos nobis veritas annuntiata est illud potest exprimere.* quos inter nominatim Regium Prophetam adducit, qui quasi magnum aliquid vellet dicere: *Inebriabuntur, inquit, ab ubertate domus tua.* considerans enim, quia homines vino madidi omnium suarum miseriarum suæque conditionis obliviscantur, idè de beatis ex Dei possessione mirabili lætitiâ circumfluentibus fieri & dici posse existimavit, quos magnitudo gaudij in omnium rerum & sui oblivionem induxit. *Erunt consummati in unum: eritque vox una letantium & unus ardor omnium.* Et quid mirum? cum omnes in unum gaudium Domini fi-

De moribus Ecclesie.

mul jam intraverint, & si verum est, ut ex S. Paulo idem Sanctus deducit, unumquemque conformari ei rei quam diligit, mirum etiam esse non debet omnes eodè gaudio inebriari, quo Deus ipse fruitur: quæ cum ineffabilia sint, de illis meritò pronuntiare possum, quod ille idè rerum istarum scientissimus indagator pro epiphonemate adjicit: *Quomodo potui, dixi, & quomodo possi, video, & quomodo video, dicere non possum.* hoc solùm cum Beatis illis in Deum per amorem transformatis cum Sancto Bernardo affirmare valeo: *Nihil videre desiderabilius volunt, nihil possunt delectabilius.* Quod cum æternum sit, inde colligi potest, quàm optanda, & ardentibus desiderijs perseguenda sit æterna illa amoris transformatio: *Si enim in æternum extenditur videndi copia & voluntas, quomodo non plena felicitas? nihil quippe deest jam semper videntibus, aut superest semper volentibus.* Et ne dicas: *Quid ibi acturus sum? cum eminentissima actionum haberi meritò debeat iudice eodem Sancto, Deum semper videre, amare, & laudare:* quod nobis Deus ex sua abundantissima misericordia elargiri dignetur.

Ca. 31.

S. Aug. de diversis serm. 6.

PARS